

Házak, lakások felújítása

Gödöllőn, a városgazdálkodási vállalat dolgozói évente közel ötven lakás és állami ház külső és belső felújítását végzik el. Kalmár Sándor és Erdei Sándor egy felújítás alatt álló épület felőrzészetének csapadékvédő és -elvezető bádgalatrészeit készítik.

Járva az utat

Gyalogos ember lévén, sokat sétálok Gödöllő utcáin. A legkedvesebb szórakozásom útközben az olvasás. Tévedés ne essék, nem újságot, — fákra tűzött hirdetések olvasok. Tudok minden eladó házról, motorról, kutyáról. Környezetemben ha valaki vásárolni akar, tőlem érdeklődik, nem találtam-e valamelyik fán, vagy kerítésen nekik valót. Kapásból válaszolok, ebben és ebben az utcában, az ötödik fán megtalálják a pontos címet.

A múlt héten egy olyan hirdetésemre lettem, ami — mint gyermekét helyesírási nevelő anyának — nagyon nem tetszett. A kedves gyermeknek címzett felírat hemzsegett a helyesírási hibáktól, de hogy az eladni kívánt holmi mi lehet, arról fogalmam sincs. Gondoltam, elmegyek, és veszek egy foglont, legalább megtudom, mi az.

Úgy tudom, a gödöllői fákat tavaly megszabadították a hirdetésektől. Az emberek azonban vásárolni és eladni akarnak. Erthető hát, hogy hirdetnek. Az újságban nem hirdethet mindenki, lehet, hogy meg sem éri nekik. Ameddig a városban nincs a hirdetésnek kijelölt helye, oda tűzik a papírokat, ahová éppen teszik.

Valószínűleg olcsóbb volna, ha akár deszkából készült hirdetőtáblát állítanának fel, mint évente megszervezni a hirdetések letépi brigádot. Ha van hirdetőtábla, a vevő azon keresi a kínált árut, az eladó is oda fogja tűzni a céduláját, mert ott biztosan elolvassák. Ki lehetne alakítani egy olyan szabályt, hogy a kéthetesnél régebbi kiírást letépik, letakarják, arra ragasztanak a friss hirdetést, s így a lejárt szöveg nem bántaná sokáig a járőrök szemét.

Sok magyar közmondás kapcsolatos a munkával. Például: amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra. Mindig ilyen és ehhez hasonló okosságok jutnak eszembe, amikor elnézem a Stromfeld Aurél sétányon a lépcsők és a járdák építését. Először volt a tizemeletes házak bejárati ajtaja előtt egy jó széles lépcső. Azután valaki megszállta szegény babakocsikat toló kismamákat, a lépcsőt megfelelően készítették egy feljártot. Ez az épület sokáig egyedülálló volt a telepen. Később egyre több ház előtt készítettek babakocsi-feljártot, az utolsó házakat már eleve így építették.

Nem tudom, mennyibe kerül az építőknek egy ilyen utólagos kivonulás, de biztosan költségesebb, mintha csak egyszer dolgoznak egy feljártónál. Szóval ezen töprengök akkor, amikor látom a 4-es számú ház melletti lépcsőt, ami a járda

szintkülönbsége miatt vált szükségessé. Jó széles, jó magas, de babakocsi-feljártó az nincs. (Lehet, hogy más tervezte?) Mi, gyerekes mamák már többször megtárgyaltuk ezt, de segíteni nem tudunk rajta. Az útlebte vagy fodrászhoz járók ezen a járdán közlekednek, kivéve a kismamákat. Ok csak kerülővel jutnak a járda további szakaszára. A kismama egyik kezével tolja a babakocsit az autótól, a másikkal nagyobbik gyermeke kezét fogja, de még a járművekre is neki kell ügyelnie, hiszen azok a kanyargós, gyalogosokkal teljűt is száguldanak.

Most még épülnek járdák, még itt vannak a munkások. Nem lehetne mégis megcsinálni azt a feljártót?

Báskai Erzsébet

Oklevelek a szarvasagancson

Nyugdíjba megy az erdősz

AZ EGYKORI RÁDAY-BIRTOKON kétszáz éves tölgyek árnyékában hallgatom Szilárdi Józsefet, a Budavideki Állami Erdő- és Vadgazdasági isaszegi erdőzetének vezetőjét. A mindig nyugodt, megfontolt, napbarnított ember most ideges. Jobb kezével szíve tájékát dörzsöli, miközben munkájáról beszél, a megvalósításra váró terveiről, a hosszú évtizedek óta együtt dolgozó munkatársairól, újításairól, no meg arról, hogy *korkedvezménnyel* kérte nyugdíjazását.

Azt hinnék, az erdőben élő és dolgozó emberek a leg-egészségesebbek. Mégis, Szilárdi József idő előtt pihenőre kényszerül. Azok közé tartozik, akik nemcsak állásnak, hanem hivatásnak érzik munkájukat, akik tevékenysége túlnő a szűkebb környezetben. Talán arra a legbüszkébb, hogy a fővárosunkat körülvevő erdősáv ültetésében, nevelésében nagy részt vállalt. Munkájának állomásai: a róla elnevezett 40 hektáros Szilárdi-akácok, a Pécelt védő erdősáv, az általa kidolgozott és nagy sikerrel alkalmazott csemetenevelési módszer, a sok-sok újítás, a munkaverőben elért sikerek.

1936-ban, egész fiatalon kezdett dolgozni az erdőzetben. A felszabadulás előtt tagja egy partizáncsoportnak. 1945-től erdősz, majd kerületvezető, utána műszaki vezető, 1968-tól az egész erdőzet vezetője. Nem kevesebb, mint ezerötyszáz hektár erdő telelése és felújítása fűződik nevéhez. Így hát nem véletlenül kapta meg a nagy kitüntetést,

GÖDÖLLŐ ÉS VIDEKE

A PEST MEGYEI HÍRLAP KÜLÖNKIADÁSA

IV. ÉVFOLYAM, 137. SZÁM

1977. JÚNIUS 12., VASÁRNAP

A régi gárdával, új célokért

Aszódi Vegyesipari Ktsz. A dolgozók létszáma négyszázötvenkilenc. Hatvankilencen a szolgáltató ágazatban, a többiek az ipari részlegekben dolgoznak.

A szolgáltatások szinte valamennyi ágazatát végzik: cipészet, fodrászat, méretes szabóság, vegytisztító szalon, mosoda, motortekercselő és tapétázó részleg áll a lakosság rendelkezésére. Szobafestők és mázólik hamarosan Kistarcsára utaznak, a kórház építkezésén vesznek részt, egy hónapig.

A termelő részleg: lakatos, sajtoló, elektromos, NXJ-üzem, aszталos. Bagon és Turán, kihelyezett üzemeikben nők dolgoznak: motorokat tekercesznek.

A lakatosok a Magyar Hajó- és Darugyárnak készítenek darufülkét. Elektromos szerelvényekkel együtt, kompletten szállítanak. Hőszigeteléssel adják ki a kezükből a posta megrendelésre gyártott tv-rele állomások műszerházait is, úgy, hogy a helyszínen már csak a műszerek kell beszerelniük. Az NXJ-ben csatlakozókat gyártanak.

A sajtólőzernél a különböző épületasztalos termékekhez szükséges fémalkatrészeket gyártja: sarokvasakat, pántokat, kilincseket.

Itt sajtolják a villanymotorokhoz szükséges kollektorlemezeket is, termelési értékük 20—25 millió forint évente. Az asztalosok exportra is termelnek. Tökés exporttervük az idén 6 millió forint, az ARTEX külkereskedelmi vállalat közreműködésével. Belgiumba, Svájcba, Hollandiába és az NSZK-ba szállítanak székeket, asztalokat.

A szövetkezetiek tervezett termelési értéke 75 millió forint, az első félévben előreláthatóan 35 millió forintig jutnak.

Eddig a szigorú, a bemutató felsorolás. Az ismertető adatai, számai, hírei mögül még hiányzik az ember.

Nélküle nincs értelme asztalnak, székeknek, darufülkének, termelési értéknek.

Ó találja ki és formálja a tárgyakat, ő alakítja a munka viszonyait és ő alakul ezekben a viszonyokban.

A szövetkezetben pedig olyan emberek dolgoznak, akik akarnak és tudnak alkotni. Szakértelemmel, fegyvelmezzel. Ez a véleménye Várhelyi Antalnak, a szövetkezet új elnökének, aki három hete került a vegyesipariak élére. Ismerkedése az új munkahelyen rövidebb ideig tartott, mintsem gondolta, e röpke idő ugyan kevés a teljes azonosuláshoz, de elég a lényeges dolgok szemrevételezéséhez. S ahhoz is, hogy a tervek, elképzelések, a munkaskollektíva tartalmában rejlt lehetőségek megfogalmazódjanak.

Például. Az export fokozása a régi módszerekkel és termékekkel egyre nehezebb. Módot kell tehát találni újakra. Nem teljesen újakra, hanem az eddigi eljárásokban, termékekben felhalmozódott tapasztalatok adta jobbra, kelendőbbre.

Olyan technológiára, ami az alacsonyabb minőségű osztályba tartozó faanyagot is alkalmassá teszi az export magasabb követelményeire.

Olyan új termékekre, amelyek nagyobb eséllyel versenghetnek a világpiacra. Eddig is rusztikus garnitúrákat gyár-

keltetésre. Az erdőzetet a vetőmagot is összegyűjt. A begyűjtött akácmagból nevelt csemetéket a következő évben már kiültetik.

Választ kaptam arra is, hogyan győzik a temerdék munkát. Szilárdi József bronzjelvényvel kitüntetett újító, több olyan újítást és ésszerűsítést vezetett be, amelyek nélkül ilyen eredményekről aligha számolhatnánk be. Magbegyűjtő gépet szerkesztett, amellyel a magas fákról is leszedhetik a magvakat. Tányéroszó gödörfűró gépet készített, amellyel perceként 12 csemetét ültetnek el. A saját kis műhelyében összeállított magvető géppel naponta három hektáron ültetik el a magot. Az iskolázógéppel és az ápolókultivátorral sok-sok emberi munkát takarítanak meg. Igen ötletes a szögvezető szerzem, amellyel könnyűszerrel beverik a szöveget a keményfába.

CSAK ÚGY MELLÉKESEN említi a motoros fűrészen levő újítást, ami bizony nemcsak a gazdaságnak, hanem az országnak is értékes. Arról van szó, hogy az NSZK-ból importált Skiel motoros fűrészek rövid idő alatt megromogtak, négy-ötezer forintos kár keletkezett esetenként. Az újító szerkesztett egy apró alkatrészt, amely szinte teljesen kizárja a hibalehetőséget. Erről a német cég is tudomást szerzett, fel is keresték Szilárdit, néhány ilyen alkatrészt elvitték tőle, s a legutóbbi ipari kiállításban már a módosított kivitelben szállítja a cég a motoros fűrészeket a világ minden részébe. Az isaszegi erdőzet vezetője, Szilárdi József, nyugalomba vonul, munkáját fia folytatja.

Ács István

Rendkívüli állapot a Klapka utcában

Már harmadik hete tart az a hadiállapot egy autóbussz-megállót jelző tábla megváltoztatása miatt.

Nem mindennapi eset történt május 23-ára virradóra Gödöllőn. A Kinizsi utca és a környékének lakói, egy innen távolabbi tanácsstag hozzájárulásával úgy döntöttek, hogy a Klapka utcába torkolló Katona József utca sarkáról odébb kellene vinni a MAVAUT-táblát. Mondjuk 80—100 méterrel. A Kinizsi utca sarkára.

Igen ám, csak hogy a tanácsot osztogató tanácsstag véleményét még sem merték készpénznek venni, illetve hivatalos álláspontnak elfogadni, ezért némi erőszakhoz folyamodtak. Ugy gondolnánk, hogy az ellenállásban, a Katona József utca és környékén lakók még tiltakozásra is restek. Eszerint cselekedtek. Ama nevezetes éjszakán a kérdéses táblának lába nőtt. S mint az egy járti tudó jelzőtáblához illik, áttáncolt a Kinizsi utca sarkára. Vagy áttáncoltatták? Erre mind a mai napig nem derült fény.

Három napig tartott a válságos helyzet. Az utasok sehogy se tudták eligazodni. A nagy tanácsalanságban mind a két megállóban, a hivatalosan és a nem hivatalosan várak és méltatlankodtak az utasok.

Aztán elfogyott a türelem a Katona József utca táblán is. Visszatáncoltatták a táblát az eredeti helyére. Amit aztán a Volán-főnökség — rendőri segédlettel — szentesített. A Kinizsi utcaiak tábora nem hagyta annyiban a dolgot. Sistereg indultak hévben panaszbeadványt szerkesztettek, megtűzdelve sanjary helyzetük kibíráhatatlanságával, amit azután a legilletékesebb fórumhoz juttattak el. Elegük van a rengeteg gyaloglásból. Elvégre a tisztelt városi tanács minden kiskapu elé tehetne autóbussz-megállót. Ez lenne az igazi egyenlőség. Legalábbis a felderíthetetlen táblátáncoltatók szerint. És a lábát így minden fáradtságtól megkímélték.

P. M.

Önkéntes véradás

Véradónapot tartottak e héten a Hazai Fűsüfő és Szővőgyár kistarcsai gyárában és a Szilasmenti Termelőszövetkezetben. Kistarcsán 88 dolgozó adott önkéntesen vért, összesen huszonkilenc litert. A Szilasmenti Termelőszövetkezetben, ahol a legutóbbi két alkalommal harminchatan vettek részt a véradáson, most száznegyven adtak, összesen hafminchárom litert.

G. Z.

Muskátlit a parkokba

Gödöllőn, a Szabadság téren, az Ady Endre sétányon és a város még számos pontján lévő virágoskertbe több ezer tő muskátlit ültetnek ki a városgazdálkodási vállalat dolgozói. Szabó Borbála és Lipták Pálné az elültetésre váró virágokat locsolja.

Itj. Fekete József felvétele